

զերակենդանութեան մէջ՝ լաւ չէ շեշտուած։
Պարագին վճարումը մեծ զործ է ստուգիւ,
բայց աւելի մեծ է անոնց նուրիրումով ու
խմասութեամբ ստեղծուած զարթօնքն ու
ողերութիւնը։ Նշանաւոր դէմքերուն եթէ
քիչ մը աւելի տեղ տրուէր, տարակոյս չի
կայ թէ կորուստ մը չէր ըլլար երբեք։

Նուիրապեատութեան համար տրուած
սահմանը պակասաւոր է։ Քահանային Երկց
կոչումը, երբ մա՛նաւանդ ան օկրնայ ըլլալ
ամուսնացեալ կամ կուսակրօնայ, շիտակ չէ
բնաւ։ Քանի՛ դար է որ Երկցներու չհնք
հանդիպիր։ Քահանայի եւ եպիսկոպոսի իւ-
րաւասութեանց թուումին մէջ, արդեօք
ուշիմ ուսանող մը, կամ զիրքին կապուած
ուսուցիչ մը, հակասութիւն տեսնել պիտի
չկարծե՞ն, երբ նշմարեն թէ 116 էջին վրայ
խորհուրդներու մատակարարութեան մէջ
նոյն իշխանութիւնն ունին անոնք «բացի
ձեռնազրութենէն որ եպս. ին իրաւունքն
է», իսկ զիմացը վիրշինին վրայ կ'աւելցուի
«կ'օծէ եկեղեցիին պատկերներ և անօրներ»,
աւելցուը նաև նորակառոյց եկեղեցիներ։

Էնգհանուը առումով այս ընթացքը հայ
ուսանողներու համար շահնեկան նորութիւններ ունի։

ՆԵՐՄԻՍ ՍԱՐԿ. ՏՒՐ-ՅԱԿՈԲԵԱՆ

ԱՐԳԱՎՅԹԻՆ ԳՈԽԻՆՔ

Եւրոպեան բաղէի մը մլջ
Աղբիւրի մ' ուրշն եկաւ վլն.
Ժողովուրդն նետաքրքիր՝
Հարցուց՝ Ինչ արձնանազիր
Դրնել որ աղբիւրն իննենին
Մասն ըլլար հայրենիքին։—
Ազգ բար ամեն ատեն
Կարեւոր կը նրկատեն . . .
Աղբիւրին բող փայլ տային
Կընելով զայն ազգային։—

Տիկին մը ազնըւական
Մօս եկաւ նոծ բազմութեան,
Ու կրօնին այդ ուամկալար
Վախճանի մը տալու համար՝
Եր ձայնի շեշտին նետ բար
Խառնելով ծաղրանք մ՝ ըստ .
«Լաւ կ'ըլլայ միահամուռ
Կոչել զայն ազգային գուռ»։
Թրգմ.

ՅՈՒՆԻ 1929 օկտ

Անցեալին վրայ անդրագառնալը կա-
րեսը է լաւէն լաւազոյնին դիմելու համար։
«Եթէ լիշեմ բաներ, զոր բնաւ չէի ուզեր
լիշել, և չեմ կրնար մոռանալ դէպքեր, զոր
կ'ուզէլ բնաւ չի լիշել»։ Կիկերոնին այս
խոսքը մենք ամէնքնիս կրնանք ըսել, երբ
կ'անդրագառնանք անցեալ տիսուր յուշե-
րուն վրայ։ Քանի կ'ապրինք, ի զուր է,
ստիպուած ենք անցեալը չի մոռանալ։ Vivre
c'est se souvenir.

* * *

Յոյսերով ապրեցանք. գարձեալ յու-
սախար մնացինք. Նման պատրանքները ճա-
կատագրական են։

Մական ճակատագրական չեն եղբայ-
րապան ոճիրները, գասակարգայինն ճակա-
տագրաբարը, լեզուի և եկեղեցւոյ դէմ մրգ-
ուած պայքարները, որոնցմէ կարելի էր
զգուշանալ։

* * *

Սուզի ուեւ շրջանակի մէջ արձանա-
գրեցինք անզիր գիտնական քարոզիչ պատ-
րիստ Արշարունին։ Դաստիարակ, պատ-
մարան ներհաւան Մխիթարեան Նուրիխան Հ.
Մինասը։ Հ. Դանիէլ Արիկեան անզիր գը-
րազէտ, սիրուած միարան Վիեննական Մխի-
թարեան։ Երուսաղէմի վանքէն առաջնորդ,
գաստիարակ գրասէր Եպիսկոպոս Զիլինկիր-
եան։ Աղջամիքութեան անվեղար վեհափա-
ռու Մինաս Զերազ։ Լրազրութեան փեթա-
կին ժիր մեղու Ս. Զէօմէկանեանը։ Իզմիրի
զրական վերշին կաղնին՝ վերծանող, բա-
ռուազիր Նուպարեանը։ Հայաստանի կրթա-
կան նախարար՝ մտքի մշակ Մռաւեան Աս-
քանազը։ Խրիմեան Հայրիկի կրթական ա-
ւազանէն եւած Համբարձում Երամեանը,
աչաղուրկ աչալուրջ համակրելի դաստիա-
րակ, հեղինակ երկու հատոր «Յուշարձան»
յուշերու։ Ամերիկայի հայ գաղթականնե-
րէն՝ Դանիէլ Նուրիեան՝ Բարելոնի հետազօ-
ալէ, ուր գտած ապակիի նմուշները, այժմ
Մէթրոպոլիթըն թանգարանի մէջ կը պահ-
ուին։ Թէրզիպաշեան Գէորգ Վրդ. ը., իսրմ-
բազիր «Պատկեր» և «Արձագանք» թերթե-
րու, հեղինակ «Յիշուզուլուի ուսումնասի-
րութեան»։

Կը մեռնին հեղինակները, մարմինը շիրմին, գործերը պատմութեան կը յանձնեն:

* * *

Մաքի մշակներն վարձատրուեցան, բանաստեղծ Դուրեան Պատրիարքը խայտաց իտես այն գուրզուրանքին որ ցոյց տուաւ ընդհանուր հայութիւնը. իր զրական արժանիքին բարձրութեան հաւասար ցոյց մը չէր եղածը. յորեւեարը համեստէր, համեստ եղաւ նաև անոր արօնէոսը:

Ստեփան էֆ. կուրտիկեանին վարժապետական գործունելութեան յորեւեանը կատարուեցաւ, աշակերտները եւ բարեկամները այդ հանգէսով ցոյց տուին թէ հայք, թէ չատ ու չ, սկսած է կըսել ուսուցիչներուն անկշռելի արժանիքը: Ուսուցիչ մը կը վարձատրուի երբ աշակերտը զի՞նքը կը դերազանցէ: Ա՞վ պիտի զերազանցէ կուրտիկեանը:

* * *

Մեր զրական կեանքին զովեստ ու ծափ չառ չունիմ: Գրական հրապարակը պարապչէ: Բանաստեղծներ երազներու բաներենիրը կ'ըլլան, ձանձրանալիօրէն կը զրուատին իրենց եոր: Վիպասաններ նիւթին կը դառնան նիւթապաշտ վէտերով: Մաքրափայլ եկեղեցականներ քարոզի զրքերով լուսաւորչի հաւատքը հայ սրտերուն մէջ կ'արծարծեն: Գրականութեան աէր եղածներ կը բարձմանան, և սակայն դրականութիւնը անտէր մնացած է:

* * *

Մամուլէն լոյս տեսան զրքեր, թերթեր: Պարբերականներուն մէջէն ծանօթ են ինձի այս տեսարուան մէջ հրատարակուած հետեւալ զրքերը:

ԳՐԱԿԱՆ. — Արշակ Զավանեանի: «Լա Roseraie», Գ. Հա. . . — Օ. Զարմունիի: «Ծաղկիկ կը փեղկեմ», քերթուածները ուր կան մէկ քանի յաջող սիրուն կտորներ: — «Խափիէն» Օ. Թ. Մալխազունիի: Պասթոն հրատարակուած այդ լայնածաւալ վիպասանութիւնը զմայիկ հմայքներով կը լեցնէ ընթերցողը: — Եիւ եորքի «Կոչնակոյի տպարանէն լոյս կը տեսնէ երուանի Մեսիանեանի «Դրական Դպրոցները Ֆրանալի մէջ»: — Զավեկ

նայեանի «Պրամէթէոս Ազատագրուած»: Հրատարակութիւն ՀՈՒ Ամերիկեան ըրջունի: — «Խրիմնեան Հայրիկ» զրագէտ վեհափառ կաթոլիկոսի ամբողջական երկերը. Հրատարակութիւն Հայ Կրթական հիմնարկութեան, Եիւ եորք: Այս միեւնոյն հրատարակչականնէն Ա. Զավանեանի «Դէմքեր», Բ. շարքը: — Թ. Ազանեանի «Բասառնակը» Պոլիս Սէլամէթ տպարանէն. լոյսի բոյրի միեւրանոց մըն է այն, սիրուած հեքիամներուն պէս ցնծուն սիրուն: — Հ. Համբարձումեանի «Բանաստեղծութիւններ և Պատկերներ»: Գ. հար. Վիեննա, Միսիֆ. տպարանէն: — «Ծաղկաստան» Գ. Գեղարդունի, Գ. Շարք. տպ. Յ. Թիւրապեան, Փարիզ: Սիրոյ բառարանն է այն, ուր ամօթխած բառը կը պակասի: Երազները ցնծութեամբ կը պատմէ գաղտնիք չունի: — «Փունջ մը ոտանաւորներ» Լեւոն Հ. ճահոյեանի, Պաղտատ: — «Փոփորիկ» քօմէտի Գր. Բ. Տիւլիկեանի, տպ. Ա. Գասապեան, Աղեքսանդրիա: — «Ա. Ահարոնեան» Մկրտիչ Պարամեանի: Տպ. Մասիս, Փարիզ: — Ե. Ք. Եսանեանի «Ասղերգութիւն», տպ. Հարիզոն. Սելանիկ: «Ահազաղնածընունդ», Սոս Վանի այդ քերթուզական երկովը զողթան երգերու արձագանգը Ժըտուն ու սիրուն կը հնչէ զիւթական խորհրդաւոր: — «Սիրոյ սկին» Ա. Լելլանի, տպ. Հրազդան, Պէլլութ: — «Հնացած երգեր» Լեւոն Նաիրցիի, տպ. Նազարեան, Փարիզ: — «Անձրե» Համասենի. Փարիզ: — «Յուշեր» Ղ. Նահաւեանի, Մարէլ: — «Եահանջը առանց երգի» Նահան Նահնուրի, տպ. Մասիս, Փարիզ: — «Դափնիի Տերեւմը» Ա. Բ. Քէշեանի. Կ. Պոլիս: — Դրական զրքերը մտքին չափանիշը համարուած են: Այս տարի, զբախտաբար այդ չափանիշը շատ չէ բարձրացած:

* * *

ՊԱՏՄԱԿԱՆ. — Ժամանակակից և անցեալ ըրջաններու, գէպքերու եւ գէմքերու վրայ հրատարակուեցան մէկ քանի նըշանաւոր և աննշան զրութիւններ. յիշածներս են.

Կենսագրական գծեր «Դէորդ Մեսրոպակից յորեւեանին առթիւ, հրատարակուած Սովորքա: — «Խոհք և Խոսք» Մաղմիս Արք. Օրմանեանի. տպ. Ա. Յակոր, Երուսաղէմ:

Ամբողջական գործը ինձ անձանօթ է, բայց
մէկ քանի էջեր կանխաւ տարկցոյցի մը մէջ
կարգալով, կրնամը գուշակել որ բանասէր
հանգուցեալ պատրիարքը իր այդ յուշիկ-
ներով կը լուսաբանէ իր ժամանակի պատ-
մական ինչ ինչ մութ խնդիրները.— «Խոր-
հրդային Հայաստան» Փրոֆ. Յ. Յակոբեա-
նի. տպ. Գեղարուեստական. Փարփու:—
«Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպիսկ. Դուռըան» զրեց
Բարգկն նպա., տպ. Կոչնակ, Ներ Եսորք:—
«Թիւրքիզմը» զրեց Շահնաև. տպ. «Նոր Օր»,
Աթէնք: Անկողմանակալ ոճով հեղինակը ցոյց
կու տայ այս սխալ քաղաքականութիւնը,
որ ունեցան գաշնակցական մէկ քանի ան-
ձեր՝ բանելով « բառակրօպս ուղեղիթ » մը
թուրքին հետ: Այդ հասորը անձանօթ մը-
նացած:— «Ատեփան Յ. Կուրտիկեան» կեն-
սադրական գծեր. Պոլիս:— Տաղանդաւոր
ուսուցիչն այս կենսազրական տեսրակէն
աւելի կարեսը էին յոբեկեարին ինքնազիք
և թարգմանած այս քերթողական կտորնե-
րը՝ որոնք թանկապին ակունքներ են արե-
ւելեան պերճ զրականութեան մէջ. անսնք
պէտք էին հրատարակուի առանձին հա-
տորավ մը և ընծայի յօբեկեարին:— «Հա-
յոց Հայրիկ» զրեց Հայլ Անեկեան, տպ. Ա-
տրպատականի Հայ. Թիւմականի, Թաւրիկ:—
Անցեալ տարուան զրական չըջանին ամե-
նէն հայտկաց հրատարակութիւնը. ամենէն
արժանաւոր յուշարձանը Հայրիկի պերճա-
պատում յիշատակին համար, ուր բանասէր
Ամէմեանը ցոյց կուտայ ոչ միայն իր զրա-
կան եւ պատմական հմտութիւնը, այլ եւ
մեծ պաշտում մը, որ մինչեւ ցարդ ոչ մէկ
զրագէտ կրցած է նմանը յայտնել: Մենք
կը սպասենք յաջորդ հատորներուն: «Պատ-
մա-հատարակազիստական ինդիրներ»: զրեց
Փիլ. Ա. Գասպարեան. տպ. «Յուսարեր»,
Գահիք:— «Աեւանայ վանքը». զրեց Գիւ-
նակի. տպ. Մխիթ. Վիհննա:— «Դաշնակ-
ցութեան օրը». զրեց Արմեն. տպ. Արաքս,
Խօփիա:— «Յրօնքցի Մուրատ Պետրոսեան».
զրեց Ա. Արշակունի. տպ. Արաքս, Հայէպ:—
«Մեր պատմութիւնը եւ նոր սերունդը»:
զրեց Կ. Խոյիեան. հրատ. Հայ Գրասիրաց
Միութ. Մարուկ:— Charles - Diran Tekéian.
«Marseille, la Provence et les Arméniens». սուածին անզամն է որ Մարուկը հայ վա-
ճառականներու եւ հրատարակչական գոր-
ծին զրայ նման խղճամիտ ուսումնասի-

րութիւն մը կը հրատարակուի. պատմի կը
բերէ ան մեր պատմական անցեալին. զըժ-
բախտաբար հեղինակը նոր գաղթականու-
թեան մասին շատ քիչ կը խօսի: Ֆրանսե-
րին հրատարակուած ըլլալով այս հատորը,
ֆրանսացի պետութիւնը պիտի անդրագառ-
նայ որ հին Ֆրանսացի գիւտանազէտ մեծ
անձնաւորութիւնները զիտակցարար մեծ
կարեսութիւն տուած են հայ ցեղին բա-
րեկամութեան:

* * *

ԿՐՈՆԱԿԱՆ. — Օրմանեան Մրբազանի
«Ազգապատում»ը թէեւ 1927 ին կը սկսի
ապագրուիլ, գեռ անցեալ տարի մամուլի
ուշագրութիւնը զրաւեց. մատենախօսա-
կաններու չարժանացաւ. մոռացութեան
տալու չէ այդ հակայ աշխատութիւնը, զայն
կը զնեմ կրօնական մատենաններու շարքին
մէջ. զի այն թէեւ պատմական, բայց զրե-
թէ ամբողջովին եկեղեցական անձնաւո-
րութեանց պատմութեան մէջ կը սահմա-
նավակուի: Այդ գործը հայ կրօնապատմա-
կան համայնապատկերն է, որոց հաստա-
տուն զծերով, գերազանցարէն հետաքրը-
քըրական: Հեղինակին մահէն վերջը լոյս
կը տեսնէ ան, կիսատ մնացած աշխատու-
թիւնը կը լրացնէ Բարգէն Արբազան, ոչ
նուազ զիտակից նման բանասիրական աշ-
խատութեանց: Այդ զործը ըլլալով եկեղե-
ցական հանրապիտակ մը, շատ կարեսը է
որ անոր կցուի՝ մէջը յիշատակուած ան-
ձերու անուանացուցակը: Յիշեալ հատորին
ունեւ «Պատմութիւն Ս. Գրիգոր Լուսու-
սործին», Երուսաղէմի Ս. Յակով ապարանէն
լոյս տեսաւ: Յատուկ հրատարակուած հա-
յատառ թիւրքերէն, այն ամենուն համար
որ թրքախօս են:— «Պարզ Քարոզներ»
Վեւոնիդ նպա. Դուրեհանի. պարզութեան մէջ
Մրբազանը իր հեղինակութիւնը ցոյց կու-
տայ, ազգու, սիրուն ոճով կը համոզէ,
պերճախօս ըլլալէն աւելի Աւետարանի ձայ-
նին թարգման կ'ըլլայ:— «Ազու Հացից
Եօթնեակը»: զրեց Գևորգ Արքիսու. Արպան-
եան. տպի մը առաջ լոյս տեսաւ այս հա-
տորը Պոլիս. անցեալ տարի մամուլի մէջ
խօսուեցաւ անոր վրայ: Հեղինակը իր սիր-
ուած բարբառով սիրցուցած է իր այդ քա-
րտուները:— «Կրօնարարոյական Դասեր»
Խմբազրեց Երևակ Փարքին. Հալէպ:— «Թէ

Seven Sacraments of the Armenian Church by the Rt. Rev. L. Tourian. Manchester: — «Դպրեւանքեան Քարոզներ» համագրեց Գևոսին Եպս. Դուրիհան, Մանչեսթր: — «Նոր գալութացք կրօնի» Զարմայ Ա. Քինյ. Ակազիւրեան. տպ. Յ. Արքահամեան, Պոլիս: — "Les Miracles," գրեց Herman Claver, տպ. Աէթեան, Պոլիս: — «Արքւազալ» Ա. Յ. Յիւտսավերեանի. Պոլիս: — "Ne mentez pas," գրեց Herman Claver, տպ. Սէթեան, Պոլիս:

* * *

ԶԱՆՑԱՑԱՆ. — «Նոր Արարկիր» հրտ. Arabkir Union, New York: — «Տեղեկազիր Դպրոցանէր Տիկ. Ընկերութ. 1927-1928: — «Մարգկային երեք աղջուններ» Տոփ. Վ. Մարտիկիսանի. Աթէնք: — «Դաստիարակութիւն և Անձնասազնութիւն աղջոց» Վ. Ա. Մալարեանի. տպ. Հայ Դպրոց, Պընիէն: — «Ինչպէս կը հասկնամ Նուպարաշէնը» Ե. Գ. Աղարօնի. Բարիզ: — «Արդիական Առողջարանութիւն» Գ. Պայտարի. Նիւ Եսորք: — «Փեթակ» ընթերցարան, Քիրք Ա. պատրաստեց Յ. Գ. Նիկոլոսիան. տպ. Կոչնակ, Նիւ Եսորք: — "Khojah Petros," the Armenian merchant 1756 - 1763. by Mesrob S. Seth. Calcutta: — "A Lecture," Delivered by Mesrob S. Seth, Calcutta: — «Երգեր և Խոմաններ» հրտ. Հայ Կրթ. Հիմնարկութեան, Նիւ Եսորք: — «Նուպար և Նուպարաշէն» Հ. Յ. Միտութեան: — «Միամեայ Տեղեկազիր» Քալիֆօրնիոյ Առաջնորդութեան: — «Աւղեցոյց Մարտէլլ» Յ. Վարժավեհանի. Մարտէլլ: — «Մանուկներու դաստիարակութիւնը», Տետր Ա. Վահան Թոմասիանի. տպ. Մասիս, Նիւ Եսորք: — «Այրենարան» ընթերցարան, Հ. Հ. Ասկեանի. տպ. Միխիթարեան Վիեննա: — «Աւզում Մրազան տեղեց» Յ. Տեր-Վարդանի: — «Քէլէկեան-Միտուան» Արբանցներու կեանքէն. Ա. Պահլաւունի: — «Բաց նամակներ հայ մատուրականութեան» Գ. Նժդիկի, Պէյրութ: — «Ազատութիւն» Ե. Պ. Տէրէկեանի, Պրուքլին: — «Փորձը», Զ. Ա. Արբունի, Մարտէլլ: — «Հաւաքութիւն» Յ. Յ. Յաղութիւն-Հիմուան, Ա. Յ. Յաղութիւն-Հիմուան, Պալիքէլոս, Բալիքի: — «Մարտէլլ» Ա. Յ. Յաղութիւն-Հիմուան, Պալիքի: — «Մի էջ Հայ Արուեստի», Գարեգին Արք,

Յովսեփիսան, Տպ. Արտքս, Հալէպ: Հայ ձեռագիր, մանրանկար արտւեստին վրայ շատ հետաքրքրական էջեր կան ասոր մէջ:

* * *

ԹԱՐԴՄԱՆՈՒԹԻՒՆ. — «Հելէ» Մառաւէլ թինէրի, Թրզմ. Արտին Ն. Լօմակովեան. Պոլիս: — «Երկու անզամ ծնամ մարդկի», Մր. Հերուտ Պէկապիի. Թրզ. Վ. Յ. Էսիմիսան. տպ. Մարանաթաթ, Հալէպ: — «Հատընտիրք Ֆրանսացի Առակախօսներէն» Թրզ. Մեսոն Նուպարեան. տպզր. Հայ Դպրոց, Պընիէն: — «Արևելեան Արտւեստին Ազգեցութիւնը Արևմուտքինը Արևմուտքին մէջ» Շառլ Տիլի, Թրզ. Հ. Պէրպէրեան. տպ. Հայ Դըպրոցի, Պընիէն: — «Ծնկերգարական Միջազգայնութիւն» Վ. Լէվոնկիի, Թրզ. Կ. Սասունի. Փարիզ: — «Կոռիի բնագլու» Յ. Պ. Պօվէի. Թրզ. Պ. Գևորգեան. տպզր. Հայ Դպրոց. Պընիէն: — «Աւալինի պարտէզէն» Թրզմ. Յ. Մարթահանի. Սոֆիա: — "The Princess," Շանթի. Թրզմ. Յ. Պայտարեան, Նիւ Եսորք:

* * *

Հրատարակական պակասը ուղեցին Եցնել ԱՄՐԵԳԻՄՇԵՐ. «Տաթեւ», «Յունահայ», «Ընդարձակ» ը, «Պարսկահայ» ը, «Ա. Գարամաճնեան» ը, «Մատիս» ը, «Երջանիկ» ը: Եւ Նորահան թիբթեր «Անահիտ» ը, «Զահակիր» ը, «Նոր Սերունդ» ը, «Հրադգան» ը և այլն:

Ես յիշեցի այս ամէնը որ ստացած եմ, եւ կամ թիբթերէն խմացած եմ անցեալ տարուան այս հրատարակութիւնները, որոնցմէ գտահետզ, կը գտնամ որ որակով և քանակով միխիթարական վիճակի մէջ չէ մեր հրատարակական զործը: Մամուլը ժողովուրդին սրտին չնչերասկ է: Ես շատ տկար կը գտնեմ անոր բարախումը: Ասոր դարմանը ցոյց տրուած է, բայց կարեւորութիւն տուողներ չկան . . .

ԽՈՉՈԱՐԻԿ

